

„Harul Meu îți este de ajuns” – Autor necunoscut

(2 Corinteni 12.9)

„Harul Meu îți este de ajuns”. Acesta a fost răspunsul Domnului la rugămintea slujitorului Său. Luther traduce: „Fii mulțumit cu harul Meu!” - și este cu siguranță dorința Domnului ca noi să fim mulțumiți cu el. Dar spune: „Harul Meu îți este *de ajuns*; pentru că puterea Mea se desăvârșește în slăbiciune”. Aceasta este o afirmație, o declarație din partea lui Dumnezeu Însuși. Este desigur cea mai scurtă descriere a *plinătății* harului Său și a ceea ce poate face acesta, pe care o găsim în cuvinte. Este sentința proprie a lui Dumnezeu cu privire la harul Său. Domnul vrea să spună, ție și mie: Ceea ce harul Meu este capabil să facă și ceea ce îți oferă este pe deplin suficient, astfel încât să nu suferi nicio lipsă. El este capabil să satisfacă toate nevoile tale și să te facă complet fericit, chiar și în suferință. El va fi putere și binecuvântare pentru slujirea ta. Nu ai nevoie de nimic altceva sau de mai mult.

Așadar, cuvintele: „Harul Meu îți este de ajuns” conțin și o *promisiune* minunat de mângâietoare. Dar un lucru este necesar, și anume, să renunțăm la noi înșine și să uităm de noi înșine, ținând în mod constant carnea în moarte și privind la Dumnezeu, care este sursa puterii noastre. Puterea lui Dumnezeu este tocmai cea ce este necesar neputinței mele. Nimeni nu a înțeles și nu și-a dat seama de aceasta ca Pavel, căruia i s-a spus: „Harul Meu îți este de ajuns”. Acesta este motivul pentru care el le poate scrie și credincioșilor din Filipi: „... noi, ... cei care slujim prin Duhul lui Dumnezeu și ne lăudăm în Hristos Isus și *nu ne încredem în carne*” (Filipeni 3.3).

Cât de ușor se poate întâmpla ca inimile noastre să *nu* vrea să se mulțumească cu harul Domnului. Atunci ne gândim că mai avem nevoie de una și de alta pentru a putea fi cu adevărat fericiți și mulțumiți, că mai trebuie să facem una sau alta pentru a putea face o lucrare. Dar aceasta dovedește doar că nu am terminat-o cu noi înșine și că nu am învățat încă să cunoaștem harul Său în toată bogăția și puterea sa. Nu am ajuns încă la punctul de a ne preda complet lui Dumnezeu și, așa cum spunea altcineva, „*să gândim pe măsura noastră cu El*”. Așadar, să căutăm să cunoaștem harul Său din ce în ce mai bine! Atunci vom învăța și că el este suficient în toate cazurile, adică pentru toate, dar că puterea Sa se desăvârșește doar în slăbiciunea noastră. Atunci îi atribuim ego-ului nostru singurul loc potrivit, menționat mai sus. Numai atunci când acesta este ținut în moarte, puterea lui Hristos se poate desfășura pe deplin în noi, iar atunci posedăm atât puterea de a sluji, cât și de a persevera în suferințe și încercări și suntem fericiți și mulțumiți de călăuzirea Sa și de rolul care ne-a fost alocat. Atunci ne *odihnim* în dragostea Sa.

Dacă am înțeles corect cele de mai sus, atunci harul lui Dumnezeu va fi de asemenea suficient pentru noi în toate situațiile și circumstanțele, deoarece, pe de o parte, am ajuns să cunoaștem harul și puterea Sa, iar pe de altă parte, am ajuns la conștientizarea slăbiciunii *noastre*, ba chiar a neputinței noastre totale. Atunci suntem acolo unde, când suntem neputincioși ne lăsăm ajutați, când suntem deznădăjduiți să ne lăsăm sfătuiți, când suntem întristați ne lăsăm mângâiați, când suntem neputincioși ne lăsăm întăriți, când suntem flămânzi și însetați ne lăsăm să fim săturați și înviorați.

Așadar, *puterea Sa se desăvârșește în slăbiciune*, adică își atinge efectul deplin în ea, fie în noi înșine, fie prin noi (ca instrumente și canale) în alții. *Puterea Sa* este atunci puterea slujirii noastre. Aceasta este calea pentru ca lumina să strălucească în întuneric. Acesta este canalul gol pentru

„Harul Meu îți este de ajuns” – Autor necunoscut

Botschafter des Heils in Christo 80 (1932)

revărsarea râului binecuvântării. Aici ploaia se scurge pe pajiștea aridă, aici roua cerului umezește inimile, iar odihna, delicioasa odihnă, este deja savurată aici de pelerinul și luptătorul obosit.

Credința-și înalță aripile-n zbor,
Și pe cărarea credinciosului călător
Parcursă de el uneori cu amar
Cad raze strălucitoare: har după har.

Titlul original: Meine Gnade genügt dir
Din *Botschafter des Heils in Christo*, 80 (1932)